PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXVI — Nr. 944 (6378) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 26 iunie 1970

CONCURSURI DE ATLETISM PE REPUBLICII

INTRARE GRATUITĂ PENTRU COPII

Stadionul „Republicii" va fi, mîine și duminică, gazda a două întreceri de atletism. În organizarea comisiei municipale vor avea loc concursul republican pentru juniori III (copii) și campionatul municipal al seniorilor. La această a doua manifestare vor lua startul și atleți juniori de categoria I.

Sîmbătă, întrecerile vor începe la ora 16,30 (campionatul seniorilor) și la ora 9 (concursul juniorilor) iar duminică la ora 9.

Sînt invitați — avînd intrarea gratuită — copiii din Capitală și părinții lor.

Înotători români la concursul de la Berlin

Ieri a părăsit Capitala, plecînd la Berlin, un lot de 6 înotători români care vor lua parte la marele concurs internațional organizat de comitetul olimpic din R. D. Germană. Din delegație fac parte M. Slavic, Agneta Șterner, Cristina Balaban, Georgeta Cerbeanu, E. Hempel și I. Miclăuș, însoțiți de antrenorul Gh. Dimeca.

ȘCOALA și STADIONUL

ESTE POSIBILĂ SPORIREA EFICIENȚEI EDUCAȚIEI FIZICE ȘCOLARE?

Dezbaterea sarcinilor și responsabilităților ce revin educației fizice școlare în noul context al dezvoltării sale constituie o temă complexă și, de aceea, referirile ce urmează vor căuta să înfățișeze numai unele aspecte, mai ales cele ce ar putea contribui la integrarea în mai mare măsură a acestei activități în ansamblul cerințelor de perfecționare a dezvoltării fizice și a capacității motrice a cetățenilor.

În acest sens, se poate aprecia că îmbunătățirea educației fizice școlare este condiționată în cea mai largă măsură de precizarea mai clară a obiectivelor sale, de înnoirea conținutului programelor, de îmbunătățirea conceptului cu privire la alcătuirea și desfășurarea lecției.

CU PRIVIRE LA PRECIZAREA OBIECTIVELOR EDUCAȚIEI FIZICE ȘCOLARE

S-ar putea afirma că în această privință nu ar fi necesare corectări, întrucît actualelor obiective nu li s-ar mai putea adăuga altele noi.

La prima vedere, motivarea ar putea fi acceptată în întregime, mai ales că obiectivele menționate subliniază toate valențele instructive și educative ale educației fizice. Dar, nu se poate trece cu vederea că formularea lor este prea generală, iar dacă analiza se îndreaptă în direcția aprecierii raportului dintre sublinierea obiectivului, pe de o parte, și finalizarea acestuia, pe de altă parte, datele practicii nu semnalează valori prea îmbucurătoare.

Incontestabil, la această situație contribuie și condițiile materiale ale unor școli, calitatea slabă a activității unor cadre de predare și caracterul evaziv al unora dintre obiectivele menționate.

Pentru a scoate în evidență consecințele negative ale acestor formulări, corecte dar prea generale, înfățișăm un exemplu extras dintr-un proiect de programă elaborat recent pentru clasele V—X ale școlii generale de zece ani. Poate, pornindu-se de la obiectivul general **„formarea priceperilor și deprinderilor de mișcare"** și de la cel de **„inițiere în elemen-**

conf. univ. Ion ȘICLOVAN

(Continuare în pag. a 2-a)

ION IONESCU ARE DREPT DE JOC LA CRIȘUL ORADEA

Ieri, printre cererile de transfer depuse la Federația română de fotbal, s-a aflat și cea a lui Ion Ionescu pentru clubul Crișul Oradea. Aseară, Comisia centrală de competiții și disciplină a aprobat această cerere.

Deci, este posibil ca duminică, în linia de înaintare a formației orădene să apară și Ion Ionescu.

ȘI ACUM, CAMPIONATUL!

Ecourile acestei agitate ediții a C.M. care a fost „El Mundial" sînt, în mod firesc, din ce în ce mai slabe, cu toate că — avem convingerea — puternicele impresii lăsate de cîteva din partidele, ce au luminat ecranele televizoarelor în nopțile cu fotbal, nu vor dispare curînd din amintirile oricărui iubitor al acestui sport. Dar — cum spuneam — ecourile sînt tot mai estompate. Este, în fond, un lucru firesc. Alte evenimente sportive apar în primul plan al actualității internaționale și, mai ales naționale, solicitînd atenția, captînd interesul.

Marea satisfacție a spectatorilor noștri este că după copioasele porții de fotbal oferite de confruntarea de pe înaltele platouri mexicane, urmează să-și consume pasiunea pe stadioanele autohtone, asistînd la lupta pentru întîietate în soccerul românesc. Avem astfel ocazia, ideală poate, de a trece rapid de la suprema competiție în fotbal, în cadrul căreia selecționata țării s-a comportat mai mult decît meritoriu, cucerind, orice s-ar spune, primele galoane ale unei afirmări pe plan mondial, la campionatul nostru, „cel de toate zilele". Acum putem să folosim direct, fără pauze, fără întreruperi care ar

(Continuare în pag. a 3-a)

UN MARE SPORTIV PĂRĂSEȘTE ARENA...

- *Cornel Oțelea, antrenor al echipei Steaua*
- *Visuri ce vor fi realizate de Gruia et. comp.*
- *De la volei la handbal, un drum început cu 13 ani în urmă*

Un mare sportiv părăsește arena. Numele său: **CORNEL OȚELEA.** Nu facem decît să ne conformăm unei tradiții prezentîndu-i impresionanta carte de vizită pe care, sîntem convinși, o știu pe de rost toți amatorii de sport din România, și nu numai ei:

- În cei 12 ani de carieră sportivă a susținut peste 600 de partide, fiind selecționat de 96 de ori în echipa națională.
- În perioada 1965—1970, căpitan al echipei naționale și al formației Steaua.
- A făcut parte din echipa Steaua campioană la handbal în 7 — de 5 ori și la handbal în 11 de două ori, cîștigătoare a „Cupei campionilor europeni" (ediția a 8-a).
- Componenent al echipei României, campioană mondială de handbal în 7 în 1961, 1964 și 1970.
- Maestru emerit al sportului (din 1964).
- Decorat cu „Ordinul Muncii" clasa I și a III-a.

Cornel Oțelea a absolvit Institutul de Educație Fizică și Sport în anul 1965. În ultimul sezon l-a ajutat în pregătirea echipei Steaua pe antrenorul Otto Telman.

(Citiți în pag. a 4-a interviul cu Cornel Oțelea: „Din echipa campioană mondială — pe banca antrenorilor")

ALPINIȘTI MAGHIARI ÎN PIATRA CRAIULUI

Un grup de alpiniști maghiari, sub conducerea președintelui cluburilor de specialitate din Budapesta, Miklos Takacs, va fi oaspetele țării noastre în perioada 4—19 iulie. Alpiniștii maghiari își vor instala tabăra în Piatra Craiului, lîngă cabana Curmătura. Pentru a cunoaște posibilitățile de cantonament și escalade oferite de acest masiv, cîțiva alpiniști de la clubul BHSC — Budapesta au efectuat recent diverse trasee în Padina Închisă, Turnul Dianei precum și în principalele zone alpine din împrejurimi.

Prof. Petre Naghi din Cluj ne-a trimis această fotografie a decatloniștilor clujeni selecționați în echipa României pentru meciul cu Finlanda, Franța și Italia, de la Pistoia (V. Jurcă, A. Sepci, V. Bogdan și C. Socol)

(Citiți amănunte în pagina a II-a la rubrica de atletism „De la start la sosire")

ÎN PRIMA ZI A NAȚIONALELOR DE LUPTE

ÎNCLEȘTĂRI PASIONANTE

BRAȘOV, 25 (prin telefon). — Primul campionat de lupte rezervat tineretului a început sub cele mai bune auspicii. Federația de specialitate și organele sportive locale au asigurat întrecerilor condiții foarte bune de desfășurare. Încă din primele tururi am asistat la dispute atractive, de bun nivel tehnic, tranșate în limitele unei depline sportivități.

Luptătorii de la greco-romane au inaugurat competiția. Pe cele trei saltele instalate în sala de sport Armata au evoluat în turul întîi 127 de tineri, din peste 20 de centre, unele dintre acestea avînd reprezentanți la fiecare categorie. În reuniunile de joi am avut prilejul să urmărim o serie de tineri bine pregătiți care, mai mult ca sigur, peste cîtva timp, vor completa lotul național.

O impresie deosebită în acest sens, ne-a lăsat tînărul arădean **R. Codreanu** (cat. grea) care a reușit să-și asigure, după numai o zi de întreceri, titlul de campion! Meritoriu au concurat pînă în prezent și **T. Ignătescu** (Rapid Buc.), la cat. 74 kg, cu mari șanse de a ocupa unul din locurile fruntașe. La cat. 57 kg (una dintre categoriile cu cei mai mulți competitori — 21) concurează cu succes **L. Cirneanu** (Craiova), **V. Alionescu** (Slatina), **Al. Szabo** (Oradea) și **I. Păun** (Cîmpulung Muscel). O altă categorie, tot atît de frecventată, este și 68 kg, unde lupta pentru întîietate pare să se dea în final între **I. Negrea** (Craiova) și **V. Suciu** (Constanța).

Vineri vor fi cunoscuți medaliații la toate categoriile.

CAROL GRUIA — coresp. principal

LA PESCUIT

Imaginea a fost surprinsă la Mamaia, dar ea poate fi întîlnită în aceste zile, în toată țara. Înarmați cu undițe, pescarii își încearcă priceperea și... norocul, la marginea apelor, așteptînd clipa cînd peștele se va lăsa păcălit. Sînt ore întregi, petrecute în mijlocul naturii, recreative și aducătoare de satisfacții. Dacă ar fi să cerem și părerea soțiilor, ele ar răspunde în cor că pescuitul este un sport mult mai... interesant decît fotbalul, de pildă, trofeele lui neavînd numai o valoare simbolică.

Foto: V. BAGEAC

În așteptarea întîlnirii cu valurile zburdalnice ale Mării, mînuitorii de pînze se pregătesc pe mica scenă de apă a Herăstrăului. În fotografie: „flotila" Finn-urilor luptă la baliză

Foto: THEO MACARSCHI

În numele tatălui...

În numele lui scriem aceste rînduri. În numele părintelui care se vede văduvit de una din datele certe ale zestrei cu care și-a dotat fiul. Nu-i destul că-l pierde pretimpuriu din ograda familială, dar îl mai vede și dezmoștenit — prin voința altora — de numele cu care l-a învrednicit prin actele de stare civilă.

Uneori hazardul, alteori ignoranța, uneori exagenerarea, alteori cine știe ce mobil îndeamnă pe ziariști, pe antrenori, pe oficiali să denatureze **numele de familie** al cîte unui sportiv. Nu-i vorba aici de televiziunea mexicană, care ne-a dat o lecție indirectă, comunicîndu-ne numele **corect** al portarului român, căruia doar la botez i s-a zis Răducanu. Tatăl Necula trebuie să fi fost fericit la citirea involuntarei erate mexicane.

Dar numele lui Dan Coe de ce-l trunchiem, păstrînd doar alintarea? Dar boxerul pe care doar tatăl său (și buletinul de identitate) mai știe că-l cheamă Vasile, de ce să-i spunem cînd Antonio (dintr-un exces de exotism), cînd doar Antoniu (care i-e de fapt prenumele)? De ce-i spunem fundașului stelist Hălmăgeanu, cînd numele său patronimic, tipic bănățean, este, de fapt, Hălmăjan? Și așa mai departe...

În numele tatălui — de astă dată anonim și colectiv — solicităm cuvenitele rectificări.

Un cititor

LIMBA NOASTRĂ

„Presa noastră", revista Uniunii ziariștilor din România, a publicat în mai multe rînduri articole ale unor lingviști, consacrate „limbii sportului", cu alte cuvinte terminologiei domeniului nostru de activitate. Competența specialiștilor care au abordat această temă nu poate fi pusă la îndoială, dacă o circumscriem la cunoștințele lingvistice. Și nici nu putem transforma în repros constatarea că sfera lor de cunoștințe este mai limitată în privința denumirilor sau expresiilor strict sportive, caracteristice unui limbaj în fond tehnic.

Este desigur greu (dar și necesar!) să convingi pe un lingvist că în ciuda obligației de a aplica consecvent normele generale ortografice și ortoepice, ziaristul sportiv român nu va putea scrie **cnocaut.** Lăsînd la o parte faptul că transcrierea fonetică (dacă e să o facem corect) ar cere **nocaut,** toată tehnico-profesionalitatea noastră ne îndeamnă să folosim scrierea originară **knock-out** nu din altă pricină decît aceea că prescurtarea universalizată **k.o.,** dacă ar fi să o traducem prin **cnocaut** l-ar pune pe cititor într-o delicată încurcătură.

Situația este similară pentru cuvintele **rugby** și **derby** care fiind și substantive proprii în limba de origine, cu corespondențe geografice, se lasă foarte greu transcrise cu un **i** final românizant (de altfel excesiv și inutil, pentru că am rupe expresiile de locul lor de proveniență).

În ultimul număr al revistei „Presa noastră", Luiza Seche face observații pertinente — ba chiar o timidă încercare de analiză a terminologiei sportive — precum și propuneri interesante. Autoarea constată pe drept cuvînt că în privința limbajului sportiv Dicționarul ortografic este foarte zgîrcit și că indicațiile normative sînt aproape inexistente.

Mult mai mult ne-a atras atenția ultima recomandare a Luizei Seche, care sună astfel: **„Întocmirea de către o comisie de specialiști (eventual în colaborare cu lingviști) a unui indice centralizator care să cuprindă întreaga terminologie sportivă cu recomandările de scriere și pronunțare românizate, precum și a unui dicționar sportiv, de proporții medii, cu caracter enciclopedic".** Dacă prin **specialiști** autoarea înțelege oameni din domeniul sportului, atunci colaborarea lingviștilor nu trebuie să fie o eventualitate ci o certitudine necesară. În privința românizării scrierii și pronunției nu putem sugera decît multă circumspecție, pentru a se evita invențiile ridicole de pe vremuri, de tipul „păzitor de poartă", dar și pentru a împiedica exprimarea „haut" reprimată destul de recent.

Limba noastră, limbajul sportiv dotat cu expresivitate, atractivitate, uneori cu familiaritate — merită efortul sugerat.

Victor BĂNCIULESCU